

دستیابی به صنعت نفتی مبتنی بر اندیشه و خرد با محوریت فاوا
ارتقای دانش با محوریت سرمایه فکری به منظور افزایش کارایی و اثربخشی
ایجاد بسترهای مناسب و مطلوب فاوا جهت دستیابی به صنعت نفت پیشرفته
ارتقاء کارایی و اثربخشی ارکان مدیریتی و اجرایی از طریق فاوا در صنعت نفت
برنامه ریزی و هوشمند سازی فرایندهای کسب و کار الکترونیک صنعت نفت
استقرار فراگیر و یکپارچه کاربردها و خدمات فاوا در صنعت نفت

خدمات موبایل

خدمات اینترنت

امنیت

خدمات الکترونیک

در این شماره می خوانید:

موبایل ۲۰ سال پیش

اینترنت

فرار مالیاتی

هوش مصنوعی

لینوکس

نمایش فیلم روی موبایل ۲۰ سال پیش!

مطمئننا تمامی کاربران سراسر دنیا از اینکه می‌توانند به راحتی و با استفاده از اسمارت فون تمامی ویدیوهای موجود در دنیا را با بالاترین کیفیت ممکن تماشا کنند، باید از تکنولوژی متشکر باشند.

سال ۱۹۹۸، نوکیا با معرفی گوشی مدل ۵۱۱۰، جدیدترین و پیشرفته‌ترین تکنولوژی به کاررفته در تلفن همراه را به دنیا معرفی کرد. حال اگر بخواهیم فیلم های امروزی را که در سرویس یوتیوب مشاهده می‌کنیم در آن سال‌ها و با استفاده از چنین موبایل‌هایی تماشا کنیم، تصاویر به شکلی که در تصویر بالا مشاهده می‌کنید، نمایش داده می‌شدند.

برای انجام چنین کاری، سازندگان این ویدیو ابتدا ال سی دی افتضاح 84×84 پیکسل این گوشی را به یک پردازنده **Arduino** متصل کردند چراکه پردازنده اصلی گوشی نوکیا ۵۱۱۰ هیچ‌گاه قادر به نمایش چنین تصاویری در حالت عادی نیست. در کل حتی تصور مشاهده فیلم با چنین کیفیتی هم رنج آور چه برسد به آنکه بخواهیم واقعا از آن استفاده کنیم. بنابراین بهتر است یک بار دیگر از تلاش‌های ۲۰ ساله متخصصین و پیشرفت‌های تکنولوژی در این مدت ممنون باشیم و بیشتر از گذشته به اسمارت فون‌هایمان عشق بورزیم.

آمار و ارقام مربوط به بررسی سرعت اینترنت ۴G در جهان نشان از آن دارد که کشورهای سنگاپور و کره جنوبی برترین سرعت را در این رده دارند و ایران نیز در رتبه ۶۷ جهان قرار گرفته است. اینترنت ۴G به تدریج در تمامی جهان در حال جا افتادن است و به همین دلیل نیز متخصصان به سراغ بررسی سرعت این نوع از اینترنت در ۷۷ کشور جهان رفته‌اند.

این نتایج نشان داد کشور سنگاپور با سرعت ۴۶,۶ مگابیت در ثانیه توانسته است تا رکورد سریع‌ترین سرعت متوسط اینترنت ۴G را به خود اختصاص دهد. کره جنوبی نیز با اختلافی نزدیک و با سرعتی که اندکی پایین‌تر از ۴۶ مگابیت در ثانیه است (۴۵,۹) توانست رتبه دوم را به دست آورد. رتبه سوم به کشور نروژ تعلق دارد که ۴۲,۰۳ مگابیت سرعت دارد و مجارستان با سرعت ۴۲ در رتبه چهارم قرار گرفته است.

همچنین در رتبه پنجم شاهد سقوط سرعت به سطحی پایین‌تر از ۴۰ مگابیت هستیم و هلند تنها توانسته است به سرعت ۳۸,۹۱ مگابیت بر ثانیه دست یابد. کشور ایران با سرعت ۱۲ مگابیت بر ثانیه در میان ۷۷ کشور یاد شده در رتبه ۶۷ قرار دارد که به نظر می‌رسد رتبه‌ای بسیار نازل است، اما در حقیقت اوضاع چندان نیز نامناسب نیست. برای مثال ایالات متحده آمریکا به سرعت اینترنت ۴G ۱۳,۹۸ مگابیت بر ثانیه رسیده است و کشورهایمانند آلمان و هنگ‌کنگ و مالزی نیز سرعتی پایین‌تر از ۲۰ مگابیت بر ثانیه دارند. نکته بسیار جالب، قعرنشینی کشور هند در این جدول است و مردم این کشور باید سرعتی را تحمل کنند که تنها اندکی بیشتر از ۶ مگابیت بر ثانیه است. شایان ذکر است که تا به امروز شاهد سرعت متوسط جهانی ۱۶,۶ مگابیت بر ثانیه هستیم و ایران علیرغم قرار داشتن در نیمه پایینی این جدول، فاصله چندان ناچیزی تا سطح متوسط ندارد.

به گزارش خبری **ICTPRESS**، جزیره مذکور تقریباً به صورت خودمختار اداره می شود، اما دولت انگلیس نیز بر وضعیت آن نظارت دارد. این جزیره در جنوب آب های انگلیس واقع است. اسناد مالی جدیداً افشا شده توسط نیویورک تایمز و بی بی سی نشان می دهد اپل برای اینکه درآمدهای میلیاردی خود را در اروپا حفظ کند و به دولت های کشورهای عضو اتحادیه اروپا مالیات نپردازد، به روش های عجیب و غریبی متوسل شده و بعد از بررسی وضعیت چند نقطه در این قاره سرانجام تصمیم گرفته تا برای فرار مالیاتی پول های خود را به نقاطی مانند جزایر برمودا و جزایر **Cayman** هم منتقل کند. اپل پس از افشای این اخبار مدعی شده از قوانین مالیاتی در آمریکا و کشورهای اروپایی تبعیت می کند و نقل و انتقالات یادشده منجر به کاهش پرداخت مالیات توسط این شرکت نشده است. اما طرف های اروپایی این ادعاها را رد کرده و می گویند اپل بسیار کمتر از مبلغی که باید مالیات پرداخت می کند و باید این وضعیت تغییر کند. تلاش اپل برای انتقال میلیاردها پول از ایرلند به جزایر مذکور پس از آن رخ داد که کشورهای اروپایی به ایرلند به علت قوانین و ساختار مالیاتی سهل گیرانه آن اعتراض کردند.

از سوی دیگر کمیسیون اروپایی مدتی قبل پی برد که اپل در سال های گذشته تنها بین ۰.۰۰۵ تا ۱ درصد از درآمد خود را به عنوان مالیات در ایرلند پرداخته، این در حالی است که شرکت های مشابه اپل تا ۱۲.۵ درصد از درآمد خود را به عنوان مالیات پرداخت کرده اند. کشورهای اروپایی به شدت در تلاش هستند تا به این وضعیت خاتمه دهند.

«استفن هاو کینگ» از سال‌ها پیش معتقد است که احتمالاً هوش مصنوعی در آینده انسان را از صحنه روزگار خارج می‌کند. البته روز دوشنبه این فیزیکدان خبره و مشهور سعی کرد که رویکرد مثبت‌تری نسبت به این قضیه را از خود نشان دهد.

او در سخنرانی ویدیویی خود در افتتاحیه کنفرانس «web Summit» در لندن گفت: «احتمالاً با استفاده از ابزارهایی که این تکنولوژی در اختیار بشر قرار می‌دهد، می‌توان برخی از صدماتی که بشر در گذشته به دنیا وارد کرده را ترمیم کنیم. بشر قصد دارد با استفاده از هوش مصنوعی فقر و بیماری را از بین ببرد و احتمالاً در این مسیر ابعاد و شیوه زندگی انسان‌ها نیز تحت تاثیر قرار خواهند گرفت و تغییر خواهد کرد. من در کل انسان خوش‌بینی هستم و معتقدم که می‌توان هوش مصنوعی را در جهت بهبود وضعیت فعلی دنیا به کار گرفت و عملکرد آن را با زندگی انسان‌ها در یک راستا تنظیم و کنترل کنیم.» او در ادامه هم اظهار داشت که با آگاهی کامل از خطرات این تکنولوژی می‌توانیم از ابتدا اقدامات لازم برای پیشگیری از خطراتی احتمالی هوش مصنوعی را انجام دهیم. این اظهارات هاو کینگ که در گذشته گفته بود هوش مصنوعی می‌تواند حیات انسان‌ها را به‌طور کلی نابود کند کمی عجیب بود، البته تا زمانی که اظهارات خود را به این شکل ادامه نداده بود: «موفقیت در خلق هوش مصنوعی کارآمد می‌تواند بزرگترین و در عین حال بدترین واقعه در تاریخ بشریت باشد و متأسفانه فعلاً کسی از پیامدهای پیشرفت هوش مصنوعی در آینده اطلاع دقیقی ندارد. هنوز نمی‌دانیم که هوش مصنوعی در آینده به کمک انسان‌ها می‌آید و یا اینکه به‌طور کامل بشریت را زیر پا می‌گذارد و آن را برای همیشه نابود می‌کند.» او در ادامه سخنان دلهره‌آور خود گفت: «تا زمانی که بشریت خود را آماده مقابله با خطرات احتمالی این تکنولوژی نکرده باشد، هوش مصنوعی جدی‌ترین و بدترین دشمن بشریت تلقی خواهد شد. این تکنولوژی می‌تواند باعث افزایش خطرات مختلفی از جمله تولید اسلحه اتماتیک پیشرفته و بیکار شدن جمع‌کثیری از افراد در صنایع مختلف شود. هوش مصنوعی می‌تواند رکود اقتصادی گسترده‌ای را در دنیا به راه بیندازد.»

هاو کینگ همواره مدعی شده که بشریت از سال‌ها پیش به بدترین شیوه ممکن با سیاره زمین و محیط زیست رفتار می‌کند و اگر انسان این رویه نادرست خود را تغییر ندهد، احتمالاً تا ۱۰۰ سال آینده مجبور به ترک کره زمین خواهیم شد. بنابراین بهتر است از همین حالا وسایل ضروری خود را آماده کنید چرا که هر لحظه ممکن است مجبور به فرار از کره زمین و سفر به ماه بشویم.

سیستم عامل لینوکس با نوعی آسیب پذیری مورد حمله قرار گرفته است که جهت جلوگیری از اجرای کد مخرب آن باید متغیری را در هسته آن تغییر داد تا در نسخه بعدی لینوکس این آسیب پذیری مرتفع شود. آسیب پذیری که حدود دو سال پیش روی هسته سیستم عامل لینوکس منتشر شده و در آن زمان چندان مورد توجه قرار نگرفته بود حالا به عنوان یک آسیب پذیری جدی از نوع آسیب پذیری **Local Privilege Escalation** خود را معرفی کرده است. این آسیب پذیری در آوریل ۲۰۱۵ توسط مایکل دیویدسون از تیم امنیتی گوگل معرفی شده بود. از زمانی که این آسیب پذیری جدی گرفته نشده بود، از نسخه ۳.۱۰.۷۷ هسته لینوکس به بعد، نسخه رفع شده این آسیب پذیری منتشر نشده است. به هر حال، هم اکنون محققان آزمایشگاه تحقیقاتی کوآلیس (**Qualys Research Labs**) موفق به کشف این آسیب پذیری شده اند و اکسپلویت (کد مخرب) آن را هم توسعه داده اند. این آسیب پذیری که رده بندی امتیاز ۷.۸ از ۱۰ را در **CVSS^۳** دریافت کرده است، در هسته لینوکس موجود است که منجر به تخریب بخشی از حافظه می شود. با توجه به گزارش مرکز ماهر (مدیریت امداد و هماهنگی رخدادهای رایانه ای) محققان موفق شدند کاربری را با دسترسی سطح پایین توسط این آسیب پذیری به سطحی از دسترسی برسانند که توانایی اعمال تغییرات سطح بالا را روی سیستم عامل داشته باشد. جهت جلوگیری از اجرای کد مخرب این آسیب پذیری، می توان مقدار متغیر **vm.legacy_va_layout** در هسته لینوکس را برابر ۱ قرار داد تا زمانی که در نسخه بعدی لینوکس این آسیب پذیری مرتفع شود. همچنین توزیع های لینوکسی، **RedHat**، **CentOS** و **Debian** به روزرسانی هایی را برای جلوگیری از نفوذ توسط این آسیب پذیری منتشر کرده اند.

بیش از یک دهه است که مدیران ارتباطی ایران هر کدام به نوعی روی جویشر (جست‌وجوگر) های ملی سرمایه‌گذاری و بر راه‌اندازی آنها تاکید کرده‌اند. مدیران ارتباطی کشور با نگاهی به الگوهای موفق جهان مانند گوگل، یاندکس روسیه یا بایدوی چین تصور کردند که مسیر توسعه محتوا در ایران حمایت از ایجاد جست‌وجوگر ملی است. بر این اساس هر سه دولت اخیر میلیاردها تومان هزینه صرف جست‌وجوگرهایی کردند که کاربردی برای کاربران نداشتند و اساساً با استقبالی هم از سوی آنان روبه‌رو نشده‌اند. چرا به‌رغم این هزینه میلیاردی که صرف این سایت‌ها شده هنوز هیچ‌کس راغب به استفاده از آنها نیست؟ دلیل آن واضح است؛ چون این موتورهای جست‌وجو برای رفع نیازهای کاربران طراحی و توسعه داده نمی‌شوند، بلکه با هدف تامین نظرات مدیران دولتی و گرفتن پروژه ایجاد و پس از پایان تزریق مالی تعطیل می‌شوند. با این حال این شکست‌های دولتی ظاهراً آموزه‌ای برای مدیران نمی‌شود و همچنان تاکید بر ادامه همین مسیر است. مسلماً ایراد از برنامه‌نویسان یا تیم‌های پشت جست‌وجوگرها نیست. آنها هم شبیه هر تیم یا شرکت دیگری به دنبال برنده شدن و موفق شدن بوده‌اند، همانند هر گروه دیگری تصور کرده‌اند و ام‌های بلاعوض و حمایت‌های دولتی به آنها کمک می‌کند تا تیم‌های بزرگ‌تر و امکانات بیشتری را در اختیار گیرند. آنها به پشتوانه همین حمایت‌های مالی دولتی نگران بازار و رقابت و... نبودند و ایده‌های شخصی و فنی مورد علاقه خود را دنبال کرده‌اند و البته به نتیجه نرسیده‌اند. ایراد اصلی از مدل حمایتی دولت است. هر سه دولت آمریکا، روسیه و چین اگر با مدل ایران می‌خواستند از جست‌وجوگرهای حمایت کنند الان نه گوگلی وجود داشت نه یاندکس و نه بایدو. در دنیایی که استارت‌آپ‌ها با سرمایه‌بذری ۲۵ میلیون تومان می‌توانند برای مدت ۶ ماه در جریان راستی‌آزمایی کسب‌وکار قرار بگیرند، واضح است تزریق میلیاردی به صفحاتی که صرفاً قرار است اطلاعات جست‌وجو کنند، اشتباه است. پس چرا باز بر راه‌اندازی و حمایت از جویشرهای ملی اصرار داریم؟ جست‌وجوگر یا جست‌وجوگر دیگر حداقل سرویسی است که یک سایت یا شرکت اینترنتی می‌تواند به کاربران خود بدهد پس خود این جست‌وجو به تنهایی مزیتی نیست. جویشرهای ملی ما شکست می‌خورند؛ چون برای برنده شدن تجهیز نشده‌اند و شاید اساساً دوران جویشرها سال‌هاست به سر آمده و بزرگ‌ترین جست‌وجوگرهای جهان حالا حداقل سرویس‌شان جست‌وجوست. بسیاری از کسب‌وکارهای نوپا و استارت‌آپ‌های ایرانی امروزه نیاز سرمایه دارند؛ اما نحوه و چگونگی دریافت این سرمایه و ترکیب شدن آن با تجربه مدیریتی (که معمولاً از سوی سرمایه‌گذاران خبره به کارآفرینان ارائه می‌شود) در موفقیت آنها نقش اساسی دارد. به همین دلیل هم هست که در میان لیست سرمایه‌گذاری‌های بخش خصوصی یا صندوق‌های سرمایه‌گذاری و شرکت‌های VC از جست‌وجوگرهای ملی خبری نیست.